

Posestvo Simona Slapnika v Kozjem hrbtu pri Špitaliču je preoddaljeno od prometa in skrajno na meji dežele.

Oglasilo se je tudi županstvo občine Rateče in opozorilo deželni odbor, da bi se v ondotni občini dobilo zemljišče za tako šolo, ki bi bila za ondotni kraj velike važnosti. Ker ni bilo nobene prave ponudbe, se komisija ni mogla na to ozirati.

Po dovršenem ogledu določili so gospodje člani komisije, da bo vsakter za se pisмено izročil svoje poročilo, oziroma izjavo o ogledanih posestvih in vposlali so gg.: Gierth, odposlanec c. kr. kmetijskega ministrstva, poslanec vitez Langer in ravnatelj G. Pirc svoja poročila in izjave o ogledanih posestvih.

Preobširno bi bilo ponatisniti jih v celoti, pač pa naj se iz teh poročil najodločnejše izjave kratko navedejo.
(Dalje sledi.)

Kmetijske raznoterosti.

— Skušnje iz podkovstva in mesogledstva vršile so se v tukajšnji podkovski šoli dné 27. in 28. junija pred izvrševalno komisijo, kateri je predsedoval vodja dr. vitez Bleiweis Trsteniški, člana komisije bila sta gospoda c. kr. veterinarski koncipist Pavlin in učitelj Šlegel. Kovačev brez šole oglasilo se je osem, od teh sta dva ponavljala skušnjo. Vspeh skušnje ni bil ugoden, ker sta dva kovača propala in morata ponavljati skušnjo. Vsi kovači bili so iz Kranjske. Učencev podkovske šole bilo je sedem, vsi iz Kranjske, šest kovačev imelo je podpore, le eden šolal se je na lastne stroške in bil celo leto v šoli. Štiri kovači delali so tudi izpit iz mesogledstva. Dobili so pri skušnji iz podkovstva sledeče rede: Cimperman Anton iz Iške vasi red „prav dobro“, Per Anton iz Sape pri Vrhniki red „prav dobro“. Bizjak Fran iz Vipave red „dobro“, Petrič Gregor iz Beršljina red „dobro“. Joras Matevž iz Ljubljane red „dobro“. Rozman Fran iz Stražišča red „dobro“. Iz mesogledstva pa učenci Cimperman, Petrič, Per in Joras red „dobro“.

— Zveza mlekarških društev. Vsled povabila c. kr. kmetijske družbe so se sešli 29. junija v Dolenjem Logatcu zastopniki vseh 12 notranjskih mlekarških zadrug, da se posvetujejo o skupnem postopanju. Uvaževajoč vse razmere, zlasti pa dejstvo, da imajo južnoavstrijski mlečni pridelki in izdelki svoja tržišča v primorskih naših mestih, čez katere gre tudi eksport, se je ukrenilo ustanoviti zvezo za vse kranjske mlekarške zadruge ter povabiti k sodelovanju tudi primorske zadruge, vsled česar naj se zveza imenuje „Zveza kranjskoprimorskih mlekarških zadrug“. V svrhu izvršitev tega ukrepa se je volil pripravljalni odbor sestoječ iz odbora mlekarške zadruge v Dolenjem Logatcu in iz predsednikov mlekarških zadrug v Cirknici in Planini.

Poučni in zabavni del.

Čarovnik.

Historičen roman.

Ruski spisal grof E. A. Salias.

(Dalje.)

Deset let potovanja ni minulo zastonj in vsi ti tajnostni nauki, v katerega je posvetil Aljtotas, ki se je

sedaj razpršil kakor oblak, delali so iz grofa Kaliostro uprav tako nenavadno in tajnostno osebo, kakor je bil nekdanj njemu samemu — njegov učitelj.

S prvega je bil grof Kaliostro samo ljubeznjivi, zgovoren in zanimiv družbenik ali kmalu so njegovi znanci jeli opazati, da v tem človeku, razun blestečega razuma in taktnega vedenja, tiči še nekaj veleizvanrednega.

Izkušeni grof v tej igri ni takoj razkril svoje karte, a polagoma. Čim bolj ko je občeval z rimskimi velikaši, tem bolj skrivnosten je postajal.

Ali je bilo zares sedaj v tem človeku česar posebnega, ali se je samo takega delal, igral komedijo?

Da je grof Kaliostro deloval spretno, s prevdarkom, s pomislekom, o tem ni dvojbe pa tudi je verjetno, da mu je preminivši Aljtotas izročil nekaj kar je bilo prav za prav ona tajnostna sila prirode, ko jo je skrivnostni Aljtotas, po njegovem mnenju, privojeval v prirodi. Kajti kmalu je nekaj slučajev provzročilo mnogo hrupa v Rimu.

Jeden, še ne star kardinal umiral je od nekake neznane bolezni. Vsi zdravniki Rima so rekli, da bode umrl ter da niso hoteli lečiti ker so se bali slabega glasu. Bližnji sorodniki so kar obupavali ter obljubovali zlate gore onemu, ki reši bolnika; razpošiljali so selov v vsa večja mesta Italije iskati slovečih zdravnikov.

Prišel je ljubeznjivi, elegantni, imeniten gospod, aristokrat, grof Kaliostro in predložil ogledati si umirajočega in mu pomagati.

Predlog je bil nezaupljivo vsprejet, ali potaplajoči lovi se za slamo, in rodovina je pustila tujega aristokrata k bolniku.

Nekoliko ur prebil je Kaliostro pri bolnemu kardinalu, ter mu dajal piti lek, ki ga je sestavil sam iz zelišč.

Drugi dan je bil umirajoči samo še bolan, a tretji dan se je čutil uže boljega, in slednjič čez tri dni je zapustil posteljo.

Temu slučaju se je čudil Rim ne kot ozdravljenju, ampak kot izcelenju. Ta dogodek so naznanili samemu svetemu očetu.

Zdravniki so kar trumoma vreli h Kaliostu kot učitelju, ali on jih ni maral poslušati, češ, da prezira zdravništvo. Drugi, a povsem ine vrste dogodek napravil je istotako mnogo govorce v mestu.

Na ulici nekega najživahnejšega mestnega oddelka najdeno je bilo dete, petleten deček, katerega so bili zgubili ali zavrgli roditelji. Tega fanta je vsprejel pod svojo streho jeden škof, a redarstvu pa je bilo zaukazano iskati po mestu otrokove stariše. To pa je bilo tem težavnejše, ker otrok ni vedel povedati svojega imena in tudi ni vedel, kje stanujejo njegovi sorodniki in kako živita oče ali mati. Samo to je pripovedoval podrobno, da se pri njih čisto tepó in kregajo.

Minulo je nekaj dnij. Ker so se mnoge imenitne osebe zanimale za usodo tega najdenčka, zato je re-